

kulturne novice

Žarek upanja - multimedijška razstava v Galeriji Ferda Mayerja

Emil Krištof

Z razstavo ŽAREK UPANJA / LICHTBLICK / RAGGIO DI SPERANZA Kulturni center univerze v Celovcu UNIKUM postavlja izrazit optimističen akcent in s tem kontrapunkt evropskemu malodušju, da se bliža konec sveta. Iztočnica je predor kot metafora za temo in občutek tesnobe oziroma njegov izhod kot simbol upanja na boljše čase. Setting

in navodila so bili enostavni: umetnike in umetnice različnih strok in narodnosti (Slovenija, Avstrija, Italija in Bolgarija) smo povabili, da predstavijo svoje ideje o »luči na koncu predora« v obliki videofilmov, fotografij in inštalacij v dejansko obstoječih predorih. Prizorišča intervencij so bila opuščeni železniški predor pri Naborjetu v Kanalski dolini (IT), opuščeni

rudniški rov v Plajberku pri Beljaku (AT), bivši povezovalni rov med Rajbljem (IT) in Logom pod Mangrtom (SI), kaverne iz prve svetovne vojne na Sabotinu pri Novi Gorici (SI), vrsta predorov na gori San Simeone pri furlanskem mestu Venzone (IT), skalnati predor za pohodnike na Begunjščici pri Ljubelju (SI) ter »perforirani« cestni predor v Dovžanovi soteski pri Trziču.

Umetniška dela so do 16. novembra na ogled v GALERII FERDA MAZERJA – PAVILJON NOB v Trziču. Zgradba arhitekta Cirila Oblaka iz stekla in betona je modernističen kontrapunkt še iz socialistične dobe industrijski arhitekturi iz 19. stoletja. Otvoritev razstave je potekala v soboto, 18. 10. 2014 v prisotnosti trziškega župana, mag. Boruta Sajovica, in številnih obiskovalcev iz sosednje Avstrije. Kulturni center univerze v Celovcu UNIKUM je v sodelovanju s TPIC Trzič za avstrijske obiskovalce, ki so z dvema avtobusoma prišli v Trzič, pred otvoritvijo pripravil triurno vodstvo po mestu ter ogled Trziškega muzeja. Publika je z velikim zanimanjem sledila besedam vodiča, ki je predstavil zgodovino in razvoj mesta Trzič v nemškem jeziku.

RAZSTAVA JE NA OGLED:

19. 10.–16. 11. 2014

ČE–SO: od 14.00 do 18.00 ure

NE: od 10.00 do 13.00 ure

ter po dogovoru:

+43 463 2700 9712, 9713

Portret: kustos Andrej Krištof

Dokazal sem, da lahko delam, kar sem hotel

Kustos Andrej Krištof je zasnoval razstavo univerzitetnega kulturnega centra Unikum Žarek upanja v Tržiču. Pozorno spremljanje umetniškega utripa je njegov vsakodnevni posel.

Celovec Ko se je Andrej Krištof takoj po zaključenem študiju umetnostne zgodovine v Gradcu zaposlil v dunajskem Muzeju uporabne umetnosti MAK, je kot programski vodja razvil in uveljavil format MAK-Nite. Vsak torek zvečer je eden izmed vodilnih avstrijskih muzejev, priznan tudi v svetovnem merilu, bil odprt do polnoči – prvič v zgodovini MAK-a – in dal prostor lokalnim umetniškim ustvarjalcem. »Zamisel je bila, da mednarodni muzej veže naslednjo generacijo umetnikov, ki ustvarjajo v mestu, in da kot stalnica veže tudi lokalno publiko,« razlaga Krištof. Koncept se je uveljavil, posnemati so ga začele tudi druge ustanove, posledično pa je bil Krištof zaradi visoke frekvence prireditvev, na leto jih je bilo do

40, v devetih letih pa jih je pripravil med 250 in 300, nenehno na preži za umetniškim utripom. Zlasti tudi zato, ker se ni omejil zgolj na likovne ustvarjalce, temveč je enakovredno vključeval tudi ustvarjalce s področja performansa, plesa, arhitekture ali dizajna.

»Dokazal sem, da sem delal to, kar sem hotel, v takšni intenzivnosti pa nisem več mogel nadaljevati.«

Krištof, ki je za MAK deloval tudi v Los Angelesu ali Moskvi, se je leta 2009 osamosvojil in se pridružil kolektivu section.a. V skupini s tremi kolegicami je naprej dejaven kot kustos – koncipira in uresničuje razstave in umetniške performanse, obenem kot izvedenec svetuje tudi ustanovam.

Kot zelo emocionalno izkušnjo opisuje Andrej Krištof

(uradno ime je Andreas, v rodnem Dvoru pri Šmihelu ga kličejo Andej) letošnjo razstavo treh šmihelskih ustvarjalk (Silva Krivograd, Simona Krajger, Melina Reichmann) Zorni kot, na kateri je spregovoril uvodne besede. »Ta kraj, ta jezik, ta kultura je del moje identitete. Da lahko na šmihelskem občinskem uradu govorim slovensko in povem tudi kaj kritičnega, je totalno zadoščenje. Seveda laže gledam na vse z distanco, ker sem pač odšel,« priznava. In ugotavlja, da naj umetnost vedno presega lokalno in doseže univerzalno, ne da bi pri tem morala negirati lokalne temelje. Prav v tem duhu vidi tudi delovanje univerzitetnega kulturnega centra Unikum, za katerega je zasnoval razstavo Žarek upanja v Tržiču. Bojan Wakounig

Andrej Krištof je samostojni kustos v kolektivu section.a.

Licht am Ende des Tunnels

Betont optimistische „Lichtblicke“ in Tržič: Das Klagenfurter Universitätskulturzentrum setzt an der Südseite des Loibls einen sehenswerten Kontrapunkt zur Krise.

Mit einer Ausstellung im slowenischen Tržič (Neumarkt) will das Klagenfurter Universitätskulturzentrum „einen optimistischen Akzent und damit einen kleinen Kontrapunkt zur europaweit grassierenden Krisenstimmung setzen“, so Unikum-Protagonist Gerhard Pilgram. Das zentrale Motiv bei diesem Unterfangen bildet der „Tunnel als Metapher für das Dunkle und Beklemmende sowie

Der Eingangsbereich des Ausstellungspavillons NOB in Tržič UNIKUM

dessen Ausgang als Sinnbild für die Hoffnung auf bessere Zeiten“.

Anhand von sieben Bauwerken aus Kärnten, Friaul und Slowenien wurden Künstlerinnen und Künstler beauftragt, ihre Visionen vom „Licht am Ende des Tunnels“ in Form von Videos, Fotografien und Installationen zu entwickeln. Mit durchwegs interessanten Ergebnissen, wie die Präsentation im Ausstellungspavillon NOB zeigt.

So hat etwa das Kärntner Künstlerduo Nicole Six & Paul Petritsch einen weißen Raumteiler in den Pavillon gestellt, auf dem eine alte, einst militärisch genutzte Eisentür aus einem Fußgängertunnel vom Loibl montiert wurde. Michael Michailov führt wiederum mittels Video die Enge eines Bleibberger Schrägstollens vor Augen, während Eva Engelbert vor einem aufgelassenen Eisenbahntunnel Eingeborene des Kanaltals über ihre Träumen reden lässt.

Gezeigt werden auch Fotos von Michael Höpfner sowie eine „Fußnote“ von Gerhard Pilgram, der sich eines Readymades aus Tržič angenommen hat, das er für einen „Lichtblick der örtlichen Alltagskultur“ hält.

„Lichtblick“/Žarek Upanja/Raggio di Speranza“. Paviljon Nob Tržič; bis 16.11. Do. bis Sa. 14 bis 18 Uhr; So. 10 bis 13 Uhr. Infos: www.unikum.ac.at

Universitätskulturzentrum „Unikum“: Durst nach Neuem

Sie sind auf Tauchstation gewesen, haben Klopfzeichen gegeben und sind nicht nur im Karst tiefer gegangen. Denn wenn es darum geht, mit angewandter Kulturarbeit zeitgenössische Reflexionsräume zu öffnen, ist Unikum kritische Anlaufstelle. Nun findet das zweijährige Projekt „Durststrecke“ ein Ende mit „Lichtblick“.

Was freilich nicht heißen soll, dass der kreative Durst der „Unikume“ gestillt ist. Ganz im Gegenteil! Denn

VON IRINA LINO

bevor sich neue Themenkreise samt „Licht am Ende des Tunnels“ auftun, haben noch mehrere Projekte die Besucher auf der Unikum-„Durststrecke“. Diese offeriert heute, Donnerstag, einen „Fluchtweg“ als Denkanstoß zur aktuellen Asyldebatte in Österreich und lädt dafür zur szenisch-musikalischen Wanderung im „Europaschutzgebiet“ zwischen Klagenfurter Lendspitz und Lakeside Park. Treffpunkt ist um 16.30 Uhr beim Seepark Hotel vor der Uni.

Wer die einzigartige Natur, die wechselhafte Geschichte und den kulturellen Reichtum der Dobratsch-Region erleben möchte, ist am 4. Oktober (10 - 16 Uhr) mit der inszenierten Rundwanderung „Kalt-Warm“ am Fuße des Villacher Hausberges gut beraten.

Ein „Lichtblick“ als multimediales Ausstellungsprojekt führt am 18. Oktober im slowenischen Tržič den „Tunnelblick“ von acht Künstlern vor Augen, die sich mit acht realen Tunneln auseinandergesetzt haben.

„Zuwanderung“ im Kontext einer interkulturellen Wanderung samt Musik führt schließlich ins Untere Gailtal. Anmeldungen und Infos: www.unikum.ac.at

NOVICE, 10. 10. 2014

Skupna razstava Unikumov Žarek upanja

Tržič Univerzitetni kulturni center Unikum odpira **18. oktobra** ob **15. uri** v razstavnem pavilijonu NOB v Tržiču razstavo umetnikov iz Slovenije, Avstrije in Italije, ki so ustvarjali na

temo predora kot metafore za temačnost ali upanje. Pripravljen je **celodnevni program**. Iz Celovca se ob 10. uri odpelje avtobus, informacije: 0463 2700 9712, www.unikum.ac.at.

INSTALACIJA KOT LUČ NA KONCU PREDORA

V Paviljonu NOB so v soboto odprli razstavo Žarek upanja, s katero Kulturni center univerze v Celovcu postavlja izrazit optimističen poudarek in s tem kontrapunkt evropskemu malodušju, da se bliža konec sveta.

Množičen obisk, najprej na ogledu Tržiča in Tržiškega muzeja, na pohodu po Dovžanovi soteski in sklepnem dejanju, odprtju razstave (na fotografiji)

Suzana P. Kovačič

Iztočnica za razmišljanje v projektu Žarek upanja je predor kot metafora za temo in občutek tesnobe oziroma njegov izhod kot simbol upanja na boljše čase. Kot sta dejala poslovođji Kulturnega centra univerze v Celovcu Emil Krištof in Gerhard Pilgram, so bila navodila za delo enostavna: umetnike različnih strok in narodnosti so povabili, da predstavijo svoje ideje o »luči na koncu predora« v obliki videofilmov, fotografij in instalacij v dejansko obstoječih predorih; v opuščnem železniškem predoru pri Naborjetu v Kanalski dolini, opuščnem

rudniškem rovu v Plajberku pri Beljaku, nekdanjem povezovalnem rovu med Rabljem in Logom pod Mangrtom, kavernah iz prve svetovne vojne na Sabotinu pri Novi Gorici, vrsti predorov na gori San Simeone, skalnatem predoru za pohodnike na Begunjsčici pri Ljubelju ter »perforiranjem« cestnem predoru v Dovžanovi soteski. Sodelovali so Eva Engelbert, Aldo Giannotti, Michael Hoepfner, Michail Michailov, Nika Oblak in Primož Novak, Nicole Six in Paul Petritsch, Gerhard Pilgram in Tobias Putrih. Razstava bo na ogled do 16. novembra, za sodelovanje so se zahvalili tudi Krajevni skupnosti Tržič-mesto.

Der Tunnel als Metapher für das Beklemmende sowie dessen Ausgang als Sinnbild für die Hoffnung auf bessere Zeiten.

Foto: UNIKUM/Pilgram

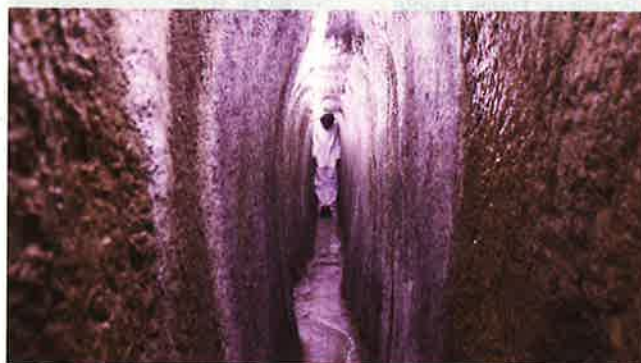
UNIKUM: Lichtblick

Noch bis Mitte November ist die Ausstellung LICHTBLICK | ŽAREK UPANJA | RAGGIO DI SPERANZA des Universitätskulturzentrum UNIKUM im Pavillon NOB in Tržič zu sehen. Künstler und Künstlerinnen unterschiedlicher Nationalität wurden eingeladen, ausgewählte Tunnel in Kärnten, Friaul und Slowenien aufzusuchen und ihre Visionen vom „Licht am Ende des Tunnels“ in Form von Videos, Fotos und Installationen darzustellen.

NOVICE, 19. 09. 2014

Durstrecken/Razdalje/Distanze

Unikum obeta še vročo jesen

Celovec Projekt univerzitetnega kulturnega centra Unikum z naslovom *Durstrecken/Razdalje/Distanze* je dvoletni cikel prireditev, pri katerih so se vključeni umetniki lotevali vprašanja krize. »Kadar se znajdemo v krizi, je potreben geografski, kulturni ali socialni

premik,« je zasnovo orisal član Unikuma Gerhard Pilgram. Projekt se bliža koncu in Pilgramov sodelavec Emil Krištof napoveduje vročo jesen.

Za pohod čez Slavnik na Krasu z rusko-avstrijsko pisateljico Julyo Rabinowich 27. septembra (tema so mi-

gracije) je le še nekaj prostih mest, že 2. oktobra pa bo o migracijskih dilemah in izhodih v sili potekal dogodek pri Lendspitzu ob Vrbskem jezeru. Sodelovali bodo med drugim tudi prosilci za azil, ki so lani zasedli dunajsko votivno cerkev. 4. oktobra se priporoča »simulirani« pohod po novi pešpoti okoli Dobrača (ki kot celota zahteva kar štiri dni hoje), 18. oktobra pa bodo v Tržiču odprli razstavo *Žarek upanja*. Zanj je osem umetnikov na različnih prizoriščih v Sloveniji, Furlaniji in na Koroškem ustvarjalo z vodilom »luč na koncu predora.«

Zadnja izmed prireditev v okviru dvoletnega cikla bo potekala 8. novembra v Rakovem Škocjanu na Notranjskem.

Bojan Wakounig

KULTUR

WIDER DEN TUNNELBLICK

Mit der Ausstellung Lichtblick | žarek upanja | raggio di speranza im slowenischen Tržič/Neumarktl knapp hinter dem Loiblpass versuchte das UNIKUM „einen optimistischen Akzent und damit einen kleinen Kontrapunkt zur europaweit grassierenden Krisenstimmung zu setzen“.

Künstler und Künstlerinnen unterschiedlicher Nationalität wurden eingeladen, sieben ausgewählte Tunnel in Kärnten, Friaul und Slowenien aufzusuchen und ihre Visionen vom „Licht am Ende des Tunnels“ in Form von Videos, Fotos und Installationen darzustellen. Präsentiert werden die künstlerischen Arbeiten im Ausstellungspavillon

„Doppelter Ausschnitt für das Denkmal NOB“.

NOB (= Narodno Osvobodilna Borba, deutsch: Volksbefreiungskampf).

Die gelbe Skulptur am Vorplatz stammt von Tobias Putrih, der 2007 Slowenien bei der Biennale in Venedig vertreten hat und in den USA lebt, und ist eine „Ergänzung“ zum Denkmal für den an-

tifaschistischen Befreiungskampf vis-à-vis. Im Pavillon sind weitere Arbeiten von Nicole Six & Paul Petritsch (AT), Michael Michailov (BG), Eva Engelbert (AT), Aldo Giannotti (SI), Michael Höpfner (AT), Nika Oblak und Primož Novak (SI) sowie eine „Fußnote“ von Gerhard Pilgram zu sehen.

(<http://www.trzic.net>)

trzic.net - firb'c s tržiča

ajga, firbcamo že 16 let

Odprtje razstave Žarek upanja | Lichtblick | Raggio di speranza

Objavil Foto klub Tržič (<http://www.trzic.net/author/fktrzic/>), 19. oktober 2014 v kategoriji Dogodki (<http://www.trzic.net/kategorije/trzic/dogodki/>)

Da kultura ne pozna meja je dokazal sobotni dogodek v Tržiču. Čezmejno kulturno sodelovanje s Kulturnim centrom univerze v Celovcu UNIKUM, je pripeljalo omenjeno razstavo tudi v Tržič.

(http://www.trzic.net/wp-content/uploads/2014/10/Zarek_upanja_Perko_Stane_010.jpg)

0

(<http://w>

/odprtje-

razstave-

zarek-

upanja-

lichtblick

gio-

peran

omme

Z razstavo »ŽAREK UPANJA | LICHTBLICK | RAGGIO DI SPERANZA« Kulturni center univerze v Celovcu UNIKUM postavlja izrazit optimističen akcent in s tem kontrapunkt evropskemu malodušju, da se bliža konec sveta. Iztočnica je predor kot metafora za temo in občutek tesnobe, oziroma njegov izhod kot simbol upanja na boljše čase. Nastavitev in navodila so bila enostavna: umetnike in umetnice različnih strok in narodnosti so povabili, da predstavijo svoje ideje o »luči na koncu predora« v obliki video filmov, fotografij in inštalacij v dejansko obstoječih predorih. Prizorišča intervencij so bila opuščen železniški predor pri Naborjetu v Kalanski dolini (Italija), opuščen rudniški rov v Plajberku pri Beljaku (Avstrija), bivši povezovalni rov med Rabljem (Italija) in Logom pod Mangartom (Slovenija), kaverne iz prve svetovne vojne na Sabotinu pri Novi Gorici (Slovenija), vrsta predorov na gori San Simeone pri furlanskem mestu Venzone (Italija), skalnati predor za pohodnike na Begunjščici pri Ljubelju (Slovenija), ter »perforirani« cestni predor v Dovžanovi soteski pri Tržiču (Slovenija). Po sobotni otvoritvi bodo umetniška dela na ogled v Paviljonu NOB v Tržiču od 19. oktobra do 16. Novembra, in sicer od četrтка do sobote med 14. in 18. uro, ter ob nedeljah med 10. in 13. uro.

foto: Stane Perko

Grenzüberschreitende Veranstaltungen

Mit sechs Veranstaltungen setzt das Unikum (Universitätskulturzentrum) in Klagenfurt/ Celovec seinen zweijährigen Zyklus „Durststrecken - Razdalje - Distanze“ in diesem Herbst fort und beendet ihn mit einer Ausstellung und einem Fest in der oberkrainer Stadt Tržič.

Lesung und Labung an der Schengen-Grenze

Den Beginn macht - wie die beiden Unikum-Geschäftsführer Gerhard Pilgram und Emil Krištof bei einer Pressekonferenz bekannt gaben - am 27. September eine „Labestation“, eine geführte Wanderung inklusive Lesung mit Julya Rabinowich, der in St. Petersburg geborenen und in Wien lebenden Autorin, die auch Teilnehmerin am diesjährigen Bachmannpreis war. Schauplatz ist die Schengen-Grenze zwischen Slowenien und Kroatien, Thema ist Migration, die Wanderung zwischen Sprachen und Kulturen. Eine weitere „Labestation“ gestaltet die Umwelthistorikerin Verena Winiwarter in Rakov Škocjan, einem vom Hagel dieses Sommers devastierten Naturjuwel im slowenischen Karst, am 8. November.

Thema Asyl- und Flüchtlingspolitik

Die Veranstaltung „Fluchtwege“ am 2. Oktober im Klagenfurter Lakeside Park, der diese „Fluchtwege“ auch sponsert, widmet sich dem Thema Asylwerber und Flüchtlingspolitik. Unter anderem wird Adlat Khan, Sprecher der Refugee-Aktivistin, die auch die Votivkirche besetzten, dabei sein. Mit Fluchtgeschichten und Aktennotizen aus dem Wiener Neustädter Schlepperprozess, mit politischen Erfahrungen aus „dem Kampf gegen das europäische Migrationsregime“ sowie mit Tonkulissen und Musikstücken wollen Künstler des „Refugee Protest Vienna“ Möglichkeiten zur Überwindung der Grenzen Europas aufzeigen. Zu diesem Thema gibt es auch die „Zuwanderung“, einen interkulturellen Ausflug von Migranten, Asylwerbern und Einheimischen, am 26. Oktober ins untere Gailtal.

Wanderwegeöffnung am Dobratsch/ Dobrač

Auf Einladung der Stadt Villach/ Beljak eröffnet das Unikum offiziell den Rundwanderweg am Dobratsch/ Dobrač mit einer vierstündigen geführten Wanderung mit szenischen, musikalischen und literarischen Einlagen. Themen sind die einzigartigen Naturerscheinungen, die wechselhafte Geschichte und der kulturelle Reichtum dieser Bergregion.

„Licht am Ende des Tunnels“

„Höhepunkt“, so Krištof, und auch Schlusspunkt der „Durststrecken“ ist eine Ausstellung in Tržič (Neumarkt) zum Thema „Licht am Ende des Tunnels“, bei dem acht Künstlern je ein Tunnel zugewiesen wird, mit dem sie sich dann auseinandersetzen. Die Ergebnisse in Form von Fotos, Videos, Aktionen, Objekten oder Texten sind von 18. Oktober bis 16. November in Tržič zu sehen, wo ein Pavillon vom international tätigen slowenischen Künstler Tobias Putrih für die Ausstellung adaptiert wurde. Die Eröffnung am 18. Oktober ist eine ganztägige Aktion, unter anderem mit Wanderung und Führung durch die Stadt.

Nič ni samoumevno

Eden izmed redkih je, ki pozna utrip svetovne umetnosti. Ko je delal na MAKu (Muzej za uporabno umetnost) na Dunaju, je lahko avstrijsko umetnost primerjal s svetovno in ugotovil, da so avstrijski umetniki »mednarodno nadpovprečno dobro vidni in uspešni, čeprav sami sebe ne vidijo vedno tako«. S svojim pogledom na svetovno umetnost je svoj korak usmeril tudi na Koroško v Celovec. Pred nekaj meseci je v Muzeju moderne umetnosti pripravil razstavo »Nebelland«, sedaj pa je spet doma. V okviru Unikuma je pripravil nov razstaveni projekt »Žarek upanja«. Odprtje razstave bo v soboto, 18. oktobra, v Trzinu. Izhodišče razstave je predor kot prispodoba za upanje na boljše čase. Pa si sedaj z Andreasom Krištofom izostrimo pogled na umetnost, ki tudi iz Koroške prodira v središče svetovnega umetniškega dogajanja.

O razstavi »Nebelland« in sodobni koroški umetnostni sceni ...

Koroški kot periferiji je zelo težko konkurirati s centrom, saj je pozornost na vseh področjih pomanjkljiva. Koroška je v zadnjih dvajsetih letih doživela pravi usip kulturnega in umetniškega ustvarjanja. Če ne bi bilo slovenske narodne skupnosti s kulturnimi društvi in Unikuma, bi bila skorajda tema v deželi. Odkar je v deželi nova vlada, se je položaj za umetniško ustvarjanje – čeprav ne finančno – začel spreminjati, deželo je prevzelo novo ozračje. Mislim, da je koroška umetniška scena doživela pravi preobrat.

O tem, kaj pomeni biti svobodni kurator ...

Biti svobodni kurator ne pomeni nič drugega kot tematsko pripravljane razstav sodobne umetnosti. »Nebelland« je bila taka in zdaj najnovejša »Žarek upanja« je prav takšna. Na teme, ki se mi zdijo aktualne ali pereče, povabim umetnice in umetnike, o katerih vem, kako razmišljajo, da sodelujejo z novimi deli. V naslednjem koraku pa pripravim in organiziram razstavo. To pomeni razmišljati o dramaturgiji razstave, pisati besedila za kataloge, razmišljati o načinu posredovanja ... In vse to v sodelovanju z različnimi ustanovami: MAK Dunaj, Bienale v Benetkah, MMKK Koroška, MUSA Dunaj, Unikum ...

O tem, kaj bi storil, če bi bil odgovoren za predstavljanje sodobne umetnosti v Avstriji ...

Upam, da taka odgovornost ne bi bila v roki ene same osebe. Krepi bi bilo treba izobraževalne ustanove in se osredotočiti na tako imenovani prosti umetniški sektor, treba bi bilo ojačiti mednarodno izmenjavo. Potrebni bi bili tisoč majhnih korakov in v zavest je treba priklicati, da je kulturna in umetniška produkcija – vseeno ali je to zgodovinska ali sodobna – dejansko družbeni kapital. Bi bil drugače mogoč turizem v mestih?

O pogledu z Dunaja na Koroško in o pogledu na Koroško, če si nekaj časa doma ...

Pogled se seveda spremeni, četudi Dunaj ni na oni strani kontinenta, temveč je tako blizu, da včasih ni distance. Iz distance je pogled morda bolj mil ali preblag, na drugi strani pa tudi zelo jasn in brez olepšavanja. V tem trenutku, ko se vrneš, pa na hip zapadeš v tiste že navajene vzorce. Boriti se moraš na primer za vsako slovensko besedo, nič ni samoumevno in vedno povezano z neko hvaležnostjo. Spoznaviš, kako ozkosrčna in skopuška je še vedno koroška duša – vsak korak in vsako večjico je treba argumentirati. In doživljam, da v takšnem trenutku ne pomaga vest o kaki mednarodnosti. Čisto nič. V tem trenutku si spet tisti učenec, ki govori slovensko in doživlja krivice in v tem trenutku ne moreš in nisi dosti pogumen pomagati samemu sebi, če ti že drugi ne pomagajo – popolna emocionalnost. Razlika je v tem, da si odrasel in da so te odgovorni povabili, ker vedo, da predstavljaš nekaj, česar sami ne morejo ali niso, in prav v tem je neka posebna moč. Na drugi strani me pa zelo veseli, da lahko uporabljam svojo materinščino tudi v poklicu in ne samo doma v družini.

O sporočilu razstave »Žarek upanja« ...

Da je na koncu predora luč. Nič več in nič manj. Da si človek včasih sam koplje predor, se izgubi v njem in se veseli nad lučjo na koncu in pozabi, da je bil sam kriv za temo.

Odprtje multimedijske razstave »Lichtblick | Žarek upanja | Raggio di speranza« v soboto, 18. 10. Program od 10. do 19. ure v Trzinu.

Vincenc Gotthardt